

POSTANOWIENIE

5 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Łodko

na posiedzeniu niejawnym 5 grudnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa H.M.
przeciwko L. w likwidacji, zarządcy masy sanacyjnej R. spółki akcyjnej w
restrukturyzacji we W., A. spółce akcyjnej w W. i R. w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej H.M.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 25 listopada 2022 r., I ACa 586/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od H.M. na rzecz L. w likwidacji, zarządcy masy sanacyjnej R. spółki akcyjnej w restrukturyzacji we W., A. spółki akcyjnej w W. i R. w W. po 5400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 25 listopada 2022 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 20 stycznia 2022 r. oddalającego jego powództwo o zapłatę, wniesione w związku z niezrealizowaniem żądań powoda o wykup certyfikatów inwestycyjnych funduszu L.

Od tego wyroku skargę kasacyjną wniósł powód. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania uzasadnił wystąpieniem bliżej określonych istotnych zagadnień

prawnych (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) oraz potrzebą wyjaśnienia rozbieżności w orzecznictwie (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.) dotyczących kwestii istnienia szkody.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. to zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Powołując się na tę przyczynę kasacyjną skarżący powinien przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, wywołuje poważne wątpliwości interpretacyjne, nie było dotychczas rozstrzygnięte w judykaturze albo dotychczasowe orzecznictwo wymaga zmiany i jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy (zob. m.in. postanowienia SN: z 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07, i z 9 lutego 2011 r., III SK 41/10).

Analiza skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że powyższa przesłanka nie została spełniona. Argumentacja uzasadniająca wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego – cechującego się nowością i dotychczas niewyjaśnionego w orzecznictwie – powinna odwoływać się do wątpliwości kwalifikowanych, a nie zwykłych, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd w toku rozpoznawania sprawy (zob. postanowienie SN z 26 września 2019 r., I CSK 228/19). Powód pod pozorem istotnych zagadnień prawnych w istocie pyta o trafność stanowiska Sądu Apelacyjnego wyrażonego w związku z rozstrzygnięciem tej konkretnej sprawy. Uzasadniając skargę nie przedstawił argumentów wskazujących, że rozstrzygnięcie podnoszonych przez niego kwestii stwarzało realne i poważne trudności, ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Związanie powołanej przyczyny kasacyjnej ze stanem faktycznym rozpoznawanej sprawy przekonuje, że rozstrzygnięcie podnoszonych przez powoda kwestii nie ma również uniwersalnego charakteru. Skarżący dąży bowiem nie do uzyskania abstrakcyjnej odpowiedzi dotyczącej wykładni określonych przepisów, ale oceny trafności wydanego rozstrzygnięcia na płaszczyźnie subsumpcji. Ponadto uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie zawiera pogłębionego wyводу dotyczącego sygnalizowanego przez skarżącego problemu prawnego. Nie zostały przytoczone argumenty uzasadniające możliwe

rozbieżne interpretacje prawne, poglądy orzecznictwa ani doktryny. Poważnych wątpliwości interpretacyjnych nie uzasadnia w szczególności odwołanie się do waloru społecznego opisanego problemu związanego z zarządzaniem przez jednego z pozwanych funduszem inwestycyjnym, którego certyfikaty nabył powód. Powołanej przyczyny kasacyjnej nie uzasadnia też wyłącznie przekonanie skarżącego o precedensowym znaczeniu rozstrzygnięcia dla potencjalnych innych podobnych spraw klientów funduszu, który jest w procesie likwidacji. Nałożenie obowiązku sformułowania wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) wymaga przeprowadzenia rozbudowanego wywodu mającego wykazać celowość przyjęcie skargi do rozpoznania. Takich argumentów skarga kasacyjna powoda nie zawiera.

Potrzeba wykładni przepisów budzących wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie oznacza sytuację, w której w sprawie występuje kwestia o niejasnym charakterze będąca źródłem istotnych wątpliwości lub różnic zdań w orzecznictwie mająca znaczenie dla oceny dochodzonego roszczenia. Powołanie się na przyczynę kasacyjną z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wskazania przepisu prawa, którego wykładnia budzi wątpliwości, określenia zakresu koniecznej wykładni, wykazania, że wątpliwości interpretacyjne mają poważny charakter i wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, a jeżeli podstawą wniosku w tym zakresie jest twierdzenie o występujących w orzecznictwie sądowym rozbieżnościach wynikających z dokonywania przez sądy różnej wykładni przepisu, konieczne jest wskazanie rozbieżnych orzeczeń, dokonanie ich analizy i wykazanie, że rozbieżność wynika z różnej wykładni przepisu (zob. postanowienia SN: z 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z 28 marca 2007 r., II CSK 84/07; z 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z 15 kwietnia 2021 r., IV CSK 617/20).

Skarżący nie tylko nie określił przepisu prawa, którego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie, ale też nie wyjaśnił, dlaczego zgłoszone wątpliwości mają charakter interpretacyjny, wymagający zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy. Ograniczenie się w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do powtórzenia treści art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. jest bowiem zabiegiem niewystarczającym. Powołanie się przez skarżącego na argument, że „[S]ądy obu instancji uznały, że roszczenie jest przedwczesne”, podczas gdy inny pogląd

w podobnej sprawie wyraził Sąd Okręgowy w Kielcach, nie przekonuje, że w sprawie wystąpiła przyczyna kasacyjna warunkująca przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przede wszystkim twierdzenia skarżącego sugerujące występowanie rozbieżności w orzecznictwie ograniczone zostały do jednego, powołanego wyroku SO w Kielcach, co nie oznacza wystąpienie tej przyczyny kasacyjnej. Skarżący nie wykazał też, że wyrok SO w Kielcach wydany został w oparciu o podobny stan faktyczny jak w rozpoznawanej sprawie. Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 11 sierpnia 2022 r. (I ACa 10/22), ale wnioski wyrażone w jego uzasadnieniu przeczą tezie „[k]ształtowania się dwóch linii orzeczniczych”. Sąd Apelacyjny w Krakowie uznał bowiem, że „[W]yrok, pomimo nietrafnych rozważań odpowiada prawu” a „[u]mowa zapisu na certyfikaty jest nieważna”. W konsekwencji przyjął też, że „[k]westie związane ze szkodą, jej wysokością lub też ewentualną przedwczesnością nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia. Dlatego też Sąd Apelacyjny pominął w niniejszym uzasadnieniu powyższe kwestie.”.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie znajdując również okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.

(M.M.)

[a.ł]